

stemt, at den Rente, som Køberne af de heromhandlede Ejendomme skal svare af Købesummen, skal fastsættes efter hver Vurdering til Jordskyld af Finansministeren efter Indstilling af Direktionen for Kongeriget Danmarks Hypotekbank, og Indstillingerne skal gøres paa Grundlag af de foregaaende 5 Aars Kurser paa de af Hypotekbanken udstedte Obligationer. Denne Bestemmelse tror jeg ikke er praktisk. Det er vel Tanken med den, at man ad den Vej skulde kunne finde en Maalestok for, hvad den effektive Rente af Førsteprioritets-Laan til enhver Tid omtrentlig maa siges at være herhjemme, men det tror jeg ikke, man kan finde ad den Vej. Jeg tror, at Bestemmelsen er upraktisk, allerede af den Grund, at Hypotekbank-Obligationer kun sjældent noteres herhjemme, i flere Aar er de mig bekendt ikke blevet noteret en eneste Gang. Allerede denne Omstændighed medfører efter mit Skøn, at denne Bestemmelse for Tiden ikke kan bruges. Nej, vil man have en brugelig Maalestok for, hvad Førsteprioritets-Renten er til enhver given Tid, tror jeg, at man bør lægge Kurserne for Kreditforeningernes Obligationer af de løbende Serier til Grund eller maaske rettest Kurserne for et Par af Kreditforeningernes Obligationer. Kreditforeningerne udsteder Obligationer Aaret rundt, deres Kurser noteres daglig, og Førsteprioritets-Rentens Størrelse kan derfor daglig aflæses paa de løbende Seriers Obligationers Kurser. Hypotekbanken arbejder paa en ganske anden Maade. Den optager større samlede Laan ad Gangen. Den har i de 13 Aar, den har eksisteret, ikke optaget mere end 4 Laan i alt. Deraf, at den optager større Laan ad Gangen, følger, at naar dens Obligationer kommer paa Markedet, om de kommer der, hører de straks til sluttede Seriers Obligationer, og Kursen paa sluttede Seriers Obligationer er ikke Udtryk for den effektive Prioritetsrente. Endelig kan Hypotekbankens Obligationers Kurser heller ikke saa godt bruges af den Grund, at de 3 af Hypotekbankens Laan er afsatte i Frankrig, og Kurserne paa disse Laans Obligationer paavirket derfor meget af Forholdene i Frankrig ligesom ogsaa af Noteringen paa fransk Valuta paa Københavns Børs, men det er Forhold, som i øvrigt ikke har Spor af Betydning for Prioritets-Rentens Størrelse herhjemme. Jeg skønner derfor ikke rettere, end at det vil være rigtigst at ændre Bestemmelsen i § 6 om Renten der-

hen, at det skal være Kurserne paa Kreditforeningernes Obligationer af løbende Serier, der skal lægges til Grund for den Rente, der skal svares af de paagældende Købesummer.

Dernæst skal jeg sige et Par Ord om en Bestemmelse i § 8, sidste Stykke. Denne Paragraf handler om det Laan, som gives i Bygningerne. Det hedder i sidste Stykke, sidste Punktum, at dette Byggelaan er afdragsfrit de første 3 Aar og afdrages derefter med 1 pCt. aarlig. Jeg er ikke klar over, hvordan dette „1 pCt.“ skal forstaas. Renten skal jo beregnes af den til enhver Tid tilbagestaaende Restgæld; skal den ene Procents Afdrag beregnes paa samme Maade, altsaa stadig af Restgælden, vil Laanet blive uendeligt. Det er givet, at naar man stadig kun afdrager 1 pCt. aarlig af den til enhver Tid tilbageværende Restgæld, faar man praktisk talt aldrig Laanet amortiseret til Bunds. Men det er muligt, at det skal forstaas paa anden Maade. Skal det forstaas saaledes, at det er 1 pCt. af den oprindelige Hovedstol, der stadig skal svares i Afdrag? Den højtærede Kirkeminister nikker, saa der har jeg maaske ramt, hvad der er Meningen. Men saa vil jeg sige, at det varer 100 Aar med Amortisationen, og selv om det ikke passer, at om 100 Aar er alting glemt, saa er 100 Aar alligevel en for lang Tid at afdrage et Laan i Bygninger paa, for sikkert ikke mange af de Bygninger, som er opførte for de Penge, varer 100 Aar. Men jeg kunde ogsaa tænke mig — og jeg har maaske misforstaaet den højtærede Kirkeministers Nikken —, at Forholdet skulde være, som det er ved Kreditforeningslaan, hvor den aarlige Ydelse til Renter og Afdrag tilsammen i hele Laanets Løbetid skal være uforandret og svares af Laanets oprindelige Beløb. Deraf følger saa, at Rente-beløbet for hver Termin bliver mindre, men Afdragsbeløbet tilsvarende større; og dersom man forstaar det paa den Maade, kan et Laan, der i hele dets Løbetid skal forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt. og afdrages med 1 pCt. ud over Renten, aarlig Ydelse i alt saaledes $5\frac{1}{2}$ pCt., amortiseres til Bunds paa 38—39 Aar. Men er dette Meningen, hvad jeg oprindeligt var tilbøjelig til at anse for sandsynligst, skønner jeg ikke rettere, end at Bestemmelsen maa omskrives; thi jeg kan ikke se, at der staar dette i § 8, sidste Stykke, som det nu er affattet. Jeg vil derfor henstille de to af mig nu fremdragne Spørgsmaal til det kommende Udvalgs Overvejelse.